

Ang Förtätningen av Stockholms innerstad

Bättre leda en ny god utveckling än bilda svans i en gammal dålig

I artikel i SvD Kultur den 14/12 utmålar Mikael Söderlund en omfattande förtätning av innerstan som den stora och enda möjligheten att sätta Stockholm på den internationella kartan. Jag frågar mig vad som säger att så blir fallet och varför inte förtätningen lika gärna kan få motsatt effekt.

Vi agerar i svansen på en liknande utveckling i många av världens städer. Resultatet manar i allmänhet inte till efterföljd. Det är inte många som anser att höghusen i t ex östra London är ett tillskott vare sig till stadsbild eller till stadsliv. Däremot beundrar de flesta en stad som Paris där man lyckats behålla stadssiluetten i huvudsak intakt.

Vad är det som säger att det just är innerstan som ska förtätas när det är i ytterstaden som problemen finns? Flera av dess stadsdelar formligen skriker efter stadsliv och aktivitet, nya arbetsplatser, sammanhang med angränsande stadsdelar och identitetsskapande symbolbyggnader. Här är det fullt möjligt att skapa attraktiv urban miljö med de bostäder som behövs och dessutom betydligt billigare än i innerstaden. Det är hög tid att forma den för Stockholms kommuner nödvändiga gemensamma planen för detta.

Hur ska någonsin trafikinfarkten in mot innerstaden brytas om fler målpunkter för trafik av olika slag trängs in dit? Ska de åtgärder som genomförs för att motverka ökningen av biltrafiken ge resultat så måste vi tvärtom satsa på att sprida dessa målpunkter i stället för att ytterligare koncentrera dem. Vill vi att hela Storstockholm skall leva och att bilåkandet ska minska så måste vi satsa på att det finns befolkningsunderlag för bekväm kollektivtrafik också i ytterstaden.

Hur skall vi någonsin kunna bryta vår negativa klimatpåverkan om vi bygger så att transportsträckorna med bil måste öka? Följden av förtätning blir att det inte finns plats kvar centralt i Stockholm för all den serviceverksamhet som en storstad behöver från underhållsarbeten till plats för den avröjda snön eller för klimatsmart transport av varor och gods sjövägen?

Riskera inte Stockholms huvudattraktion, dess säregna identitet och siluett

Vad händer med Stockholms så speciella identitet och siluett om nivån på centrum höjs med flera våningar och vattenrummen tätas till? Risken är överhängande att vi förlorar vårt främsta varumärke genom att Stockholm alltmer kommer att likna andra storstäder.

Att hotell och kontorsbyggnaderna invid stadshuset trots tidigare högljudda protester beslutades av stadsbyggnadsnämnden och kommunfullmäktige i våras kom som en överraskning för de flesta. Att de kommer att uppfattas som ett smycke känns mest som en from förhoppning från Mikael Söderlund. Snarare kommer de med sina 55 m på utfylld mark att upplevas som ett stort brott i siluetten och som en propp i luftrummet över och invid Klara sjö och Stockholms stadshus. Det är djupt olyckligt att de fullföljs med planerad höjd. Minst lika olyckligt är det om idéerna att bygga en hög front utmed Klara sjö, skyskrapor i

innerstaden eller så kallade spektakulära byggnader invid vattnet som t ex på Blasieholmskajen fullföljs.

Stockholms siluett är skir och ömtålig. Den följer och accentuerar markens naturliga topografi som är svagt böljande med enstaka markerade bergsbranter. Ur detta är det fortfarande i stort sett bara kyrktorn och andra offentliga byggnader som sticker upp. Redan en höjning med ett par våningar innebär ett för stort risktagande. Stockholm är ett smycke i sig. Skalan är liten i förhållande till städer där man anser sig ha lyckats med höghus och med nya monumentala byggnader på stränder och kajer. Låt oss i stället se innerstad och ytterstad som en helhet och finna Stockholmsalternativet till gängse enkärniga storstäder med högexploaterat centrum.

Plan för helheten ett demokratiskt måste

Innerstadens hushöjder och dess front mot vattnet är riksintresse och regleras i översiktsplan 99. Det minsta man som medborgare kan begära är att, innan nya avsteg från denna övervägs, det presenteras en plan för helheten med heltäckande och lättbegripliga studier av effekterna i dess olika delar och av olika alternativ och att bästa möjliga förutsättningar skapas för en förutsättningslös programdiskussion.

Kerstin Westerlund Bjurström
Ordförande Samfundet S:t Erik

070 5124826